

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

24

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

26.04.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 5.31
ja laskee kello 21.06
Oulussa kello 5.02
ja laskee kello 21.32
Utsjoella kello 4.12
ja laskee kello 22.11

Päivän sana

26.4. Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden haulten hedelmiä, jotka tummuvat hänen nimeään. Hegr. 13:15
27.4. Jotka kynnelin kylvävät, ne riemuiten korjaavat. Jotka tkien menevät kylvämään vakkaansa kantaen, ne riemuiten palaavat kotiin lyhteet sylissään. Ps. 126:5–6
28.4. Mutta minä sanon teille to-

tuuden: teille on hyödyksi, että minä menen pois. Ellen mene, ei Puolustaja voi tulla luoksenne. Joh. 16:7

Nimipäivä

Tänään perjantaina: Terttu, Teresa, Tessa
Huomenna lauantaina: Kansallinen veteraanipäivä, Merja
Ylihuomenna sunnuntaina: Ilpo, Tuure, Ilppo

Mietelause

Minä äsken lunta, nyt pikkutyöt pyöriävät talonniise lakaisee roskia melkein hellästi.
Ja kevään linnut: näin kauniille ei ole sanaa

Sirkka Selja

SANA SUNNUNTAIKSI

Jeesus sanoi: ”Nyt minä menen hänen luokseen, joka on minut lähettänyt. Kukaan teistä ei kysy minulta, minne minä menen, vaan sydämenne on täynnä murhetta sen johdosta, mitä teille sanoin. Mutta minä sanon teille totuuden: teille on hyödyksi, että minä menen pois. Ellen mene, ei Puolustaja voi tulla luoksenne. Mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne, ja hän tulee ja paljastaa, että maailma on vääärässä, hän paljastaa, mitä on synti, mitä vanhurskaus ja mitä tuomio. Synti on siinä, että ihmiset eivät usko minuun, vanhurskaus tulee julki siinä, että minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua, ja tuomio on siinä, että tämän maailman ruhtinas on tuomittu.”
”Paljon enemmänkin minulla olisi teille puhuttavaa, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan. Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden. Hän ei näet puhu omissa nimissään, vaan puhuu sen, minkä kuulee, ja ilmoittaa teille, mitä on tuleva. Hän kirkastaa minut, sillä sen, minkä hän teille ilmoittaa, hän saa minulta. Kaikki, mikä on Isän, on myös minun. Siksi sanoin, että hän saa minulta sen, minkä hän teille ilmoittaa.” Joh.16:5–15

Ajasta ja paikasta riippumatta

Palaamme hetkeksi kiirastorstain ja pitkänpöjantain aikaisiin tapahtumiin. Jeesus lausui nämä sanat opetuslapsilleen vähän ennen vangitsemistaan.

Vaikka tunnelma on synkkä ja edessä olevat tapahtumat kauhistavat, Jeesus puhuu oppilailleen hyvin lohdutava sanoja. Nämä Jeesuksen sanat voisi tiivistää yhteen ainoaan lauseeseen: ”Minä en jätä teitä yksin.”



Jouni Viirimäki

Kun Jeesus oli täällä maan päällä, hänen toimintansa oli sidottua tiettyyn aikaan ja paikkaan. Jeesus nähtiin, kuultiin ja kohdattiin aina siellä, missä hän kulloinkin oli.

Jeesus lupaa opetuslapsilleen, että hän pitää heistä huolta. Opetuslapsilla on mahdollisuus säilyttää yhteys Jeesukseen myös uudessa tilanteessa. Mutta tämä yhteys ei ole sidottu tiettyyn aikaan tai paikkaan. Yhteys on uudenlainen. Jeesus puhuu Puolustajasta, Totuuden hengestä.

Tällainen puhe kuulosti opetuslasten korvissa varmaan aivan kummalliselta. Me tämän päivän kristityt sen sijaan ymmärrämme, mitä Jeesus tarkoitti. Näin pääsiäisen juhla-aikana me kuljemme kohti helluntaita, seurakunnan syntymäpäivää.

Pyhä Henki on Jumalan henki. Pyhän Henkensä kautta Jumala tekee työtään täällä meidän maailmassamme ja meidän jokaisen elämässä. Kun Jeesus lupasi Puolustajan, hän tarkoitti juuri tätä. Kristitty voi kokea Jeesuksen läsnäolon ajasta ja paikasta riippumatta. Kenenkään ei tarvitse olla yksin.

On turvallista uskoa ja luottaa siihen, että Jeesus pitää meistä huolta. Lupauksensa mukaan hän kulkee meidän kanssamme joka päivä. Häneltä me saamme pyytää apua, kun omat voimamme loppuvat. Hän ei jätä meitä koskaan yksin.

Rukous: Rakas Jumala, katselen maata ja merta ja taivasta ja uskon sinun ikuisen rakkautesi ja voimaasi. Aamen.

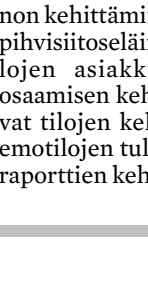
NIMITYKSET

A-Tuottajat Oy



KTM Niina Turunen

KTM Niina **Turunen** on nimetty palvelupäälliköksi 15.4. alkaen. Hän toimii AtriaSiika- ja AtriaNauta -tuottajapalveluiden ja kuljetussuunnittelijoiden esimiehenä.



FM Marko Jokinen

FM Marko **Jokinen** on nimetty AtriaNauta-palvelun kehityspäälliköksi 1.5. alkaen. Markolla on nautakehitysyrymän vetovastuu ja vastuu kolmivaiheketjun kehittämisestä.

MMM, agronomi **Susanna Vehkaoja** on nimetty A-Tuottajat Oy:n kehityspäälliköksi. Susanan vastuualueena on emolehmätuotannon kehittäminen, genetiikka ja pihvisiitoseläinkauppa, nautatilojen asiakkuuspäälliköiden osaamisen kehittäminen, vaativat tilojen kehittämistehtävät, emotilojen tulosten seuranta ja raporttien kehittäminen.



Agrologi (AMK) Antti Arola

Agrologi (AMK) Annika Kilpiö

Agrologi (AMK) **Antti Arola** on nimetty 15.4. alkaen AtriaNauta-palveluun liha- ja emonautatilojen asiakkuuspäälliköksi Pohjois-Suomeen.

Agrologi (AMK) **Annika Kilpiö** on nimetty asiakkuuspäälliköksi AtriaNauta-organisaatioon 21.3.2013 alkaen. Annika vastaa läntisen Etelä-Suomen lihanauta- ja emolehmätiloista.

Konecranes Oyj **Timo Leskinen** on nimetty Konecranes Oyj:n henkilöstöjohtajaksi.

Plantagen **Jon Abrahamsson Ring** on Plantagenin uusi konsernijohtaja.

Yle Ylen HR-yksikön johtajaksi 1.7. alkaen on nimetty KTM **Teijo Valtanen**, 47.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Raha ei ole enää suurin este veteraanien kuntoutukseen pääsülle. Ongelmana on hoitoon pääsyn monimutkaisuus.

.....

Sotaveteraanien keski-ikä lähestyy jo 90:tä vuotta. Veteraanin voi olla hankalaa tietää, miten kunnassa pääsee tarkoitukseenmukaiseen kuntoutukseen ja miten palveluita saa kotiin. Rintamaveteraanien kuntoutukseen pääsy on Sotaveteraaniliiton toiminnanjohtajan **Markku Sepän** mukaan sekavaa ja byrokraattista. Asiakaslähtöisyys on kaukana. ”Veteraani on kunniakansalainen, jonka ei pitäisi joutua hakemaan kuntoutusta. Kuntoutusta pitäisi tarjota”, Seppä toteaa. Jos veteraani on saanut kunnan virkailijalta kerran kielteisen kuntoutuspäätöksen, hän ei Sepän mukaan hae todennäköisesti enää uudestaan.

Puolet kuntoutukseen

Vain puolet kuntoutukseen oikeutetuista osallistuu siihen. Sotaveteraaniliiton arvion mukaan 75 prosenttia rintamaveteraaneista on siinä kunnossa, että he pystyisivät käymään kuntoutuksessa ja hyötyisivät siitä.

Tuhannet viime vuonna hakemuksen jättäneet veteraanit eivät päässeet kuntoutukseen, vaikka valtion tavoitteena on, että veteraani saisi kuntoutusta vuosittain.

He, jotka kuntoutukseen osallistuvat, eivät saa Sepän mukaan aina sopivaa hoitoa. Veteraaneille pitäisi tarjota laitos-, päivä- ja kotikuntoutusta, mutta niitä ei ole kaikissa kunnissa.

Kunnissa ei aina osata järjestää oikeanlaista palvelua. Esimerkiksi leskeksi jäänyt mies voi tarvita erityistä tukea.

”Jos miesveteraani menettää puolison, se on kurja tilanne miehelle, jos hän ei ole oppinut kokkaamaan ja huoltamaan pyykkiä.”

Kuntien tilanteet erilaisia

Valtio maksaa kuntien järjestämän kuntoutuksen, joka on ve-

JUHLA

Kansallista veteraanipäivää vietetään huomenna

Huomenna lauantaina

27.4. vietetään kansallista veteraanipäivää.

Ensimmäinen veteraanipäivä järjestettiin vuonna 1987 osana Suomen itsenäisyyden 70-vuotisjuhluvuotta.

Valtakunnallinen pääjuhla pidetään Jyväskylässä. **Pääjuhlaa voi** seurata suorana TV1:tä kello 13 alkaen.

LUKU

Veteraaneja elossa 38 000

Vuoden vaihteessa

veteraaneja oli lähes 38 000. Heistä reilu 14 000 on naisia.

Veteraaneista noin 5 800 on invalideja.

Keski-ikä on noin 89,4 vuotta.



Veteraaneille järjestetään laitos-, päivä- ja kotikuntoutusta.

HEVOSELÄMÄÄ

Sotasankarin paluu

Meillä oli aikoinaan harmaanruskea Jopi-niminen suomenhevonen, joka joutui sotaan kesällä -41, ensiksi linnoitustoihin ja sieltä suoraan rintamalle Karjalan kannakselle.

Hevosenottolautakunnat tekivät päätöksiä, eikä siinä juuri neuvottelun varaa ollut, ja jäihän meille vielä toinen hevonen, vanha Maiju-tamma. Isäkin joutui sotaan, tosin eri paikkaan kuin Jopi. Ukki teki Maijun kanssa peltotyöt, ajoj polttopuut ja autteli naapureitakin, minkä kunnoltaan ja ajaltaan ehti ja kykeni.

Kaikki päättyi aikanaan, niin sotakin. Kesällä -44 isä pääsi pois rintamalta. Iskä pelasti hänet joutumasta Lapin sotaan. Isä tarttui taas arkitöihin. Maiju oli jo vanha ja sairas, raskaammista töistä sen kanssa ei enää mitään tahtonut tulla. Isä alkoi kaipailla Jopia takaisin. Mitään ilmoitusta

hevosen kaatumisesta rintamalla ei ainakaan meille saakka ollut tullut.

Kerran sodan aikana oli eräs naapuripitäjän mies tuonut terveisiä Jopilta, kun oli sotaretkellään sattunut Jopin kanssa samoille seutuville.

”Muonakärryjen edessä minä näin hevosenne”, mies kävi meille kertomassa. ”Puhuttelitv sitä Jopiksi, ja kun sanoivat sen olevan tältä kylältä, niin nopeasti sain selville hevosen kotipaikan. Kehuivat sitä rauhalliseksi, tolkun hevoseksi.”

Meitä itketti, kun ajattelimme rakasta, urheaa Jopiamme sotatöissä. Ukin oli mentävä ulos työhommiin, kun ei halunnut näyttää liikutustaan vieraalle. Sodasta minulle on jäänyt mieleen, että oli paljon asioita, joista ei puhuttu. Tunteet oli pidettävä kurissa, että olisi jotenkin selvitä päivästä toiseen.



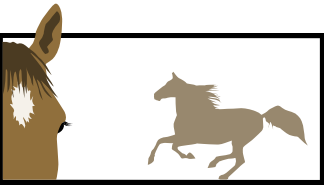
87-vuotias sotaveteraani Eino Nerg on kiitollinen siitä, että hän on päässyt kymmenen päivän kuntoutusjaksolle monena vuotena peräkkäin.

Kuntoutuksesta saa voimaa elämään

”On paljon nuorekkaampi, kun pääsee silloin tällöin kunnolli-

seeseen kuntoutukseen”, 87-vuotias raumalaisen sotaveteraani **Eino Nerg** toteaa.

Nerg vietti kymmenen päivän kuntoutusjakson vaimonsa kanssa Ruissalon kylpylässä. Kiittävää on hänen mukaansa liian huono arvosana kuntoutuksesta.



tulemaan Jyväskylään. Osoitelappu niillä on tavallisesti kiinni riimussa.”

”Ei ole tullut, ei hevosta eikä osoitelappua”, isä oli sanonut.

”Kyllä valtio korvaa, jos hevonen on kadonnut”, mies oli sanonut.

”Ei sitä rahalla Jopia voi korvata”, isä oli sanonut. ”Jossakin se on, vieraassa tallissa, meidän hevonen.”

”Ei näitä kukaan varasta, jos te semmoista luulette...”

”Etsikää se sitten, ja pistäkää tulemaan kotiin”, isä oli sanonut. ”Minun hevonen se on. Kai siitä valtiokin jo oman hyötynsä otti,

kun monta vuotta sodassa piti.”

”Tässä on kuulkaa ihmisiäkin kadonnut, ja te yhden hevosen perään itkette”, mies oli jo suuttunut.

”Itken mitä itken, minun hevonen se on, Jopi”, isä oli sanonut.

Kului viikkoja, oltiin jo elokuun puolella, kun näimme sanomalehdessä palautustois-

miston laatiman ilmoituksen: ”Kadonnut sodasta palautettu ruunahevonen. Tuntee nimen Jopi, väriltään harmaanruskea, vasemmassa takasessa valkoinen sukka. Hevosesta jotakin tietäviä pyydetään soittamaan alla olevaan puhelinnumeroon.”

Ilmoituksen julkaisemisesta kului vain pari päivää, kun palautustoimiston mies soitti: ”Täällä olisi nyt semmoinen hevonen, johon antamanne tun-

tustusta vuodessa on maksimi, mutta Nergin mukaan sitä saisi olla enemmänkin. Hän palveli kolmatta vuotta ilmavoimien viestissä, joten kuntoutusta ottaa nyt mieleusti vastaan.

”Rajansa on kullakin. Täytyy ymmärtää, että jos valtiolla on tiukat ajat, niin ei viitsi rienata kovin paljoo lisää.”

EMILIA LAVONEN

Perjantaina 26. huhtikuuta 2013

PASI LEINO

A. KOSKINEN

Muurame